

קלמ:

א א ב מ"י פייט מהל'
אישות הלי' ח סמג עשין
מה לו טושיע אהיע ס"י קיב
סעף יא:

יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

והיורש את אשתו. פי' בקונטרס ואי' הו' נוקם מחיים גס
לחבר מיתה לא פקע וכו' נוקם ואין נראה דהא
מחיים אין לו חלק פירות ונראה לרי' לפרש דמנעיה ליה אם בעל
יושב הו' א' נוקם הו' בין לחבר מיתה מדלג מפליג
מדי' ופשיט' מדרכה לכלל הממות

וְיִזְכֹּר אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵי הַחֶסֶד (בְּכֹוֹתוֹ 33) קִסְבֵּר יִרְשׁוֹת הַבְּעַל לְדֹאֲרִיטָה
וְזִי לִקְחָה הִי מִשְׁנֵה שְׁנֵשׁוֹת אֲפִילוֹ לְאַחַר מִיתָהּ לֹא נִפְקָא מִכֻּלָּ
מִקָּח וּמִמְכָּר וְתִהְיֶה צִיּוֹנ: כְּאֹשֶׁף הַתְּקִינוֹ. גְּבֻלָּה שְׁמֵרָה
לֹשׁ כְּדִמְפֶּרֶס בְּרִי"ה (ד' 66): הַפֶּסֶק שְׁמֵרָה גְּבֻלָּה מְלוֹךְ בְּחַי
כְּעֵלָה. שֶׁסֶּם יְמוֹת כְּעֵלָה זִכָּה כֵּהן

בינו גרשום

אלמא בעל בנכסי אשתו
 יורש הוי: נכסי מלוג.
 להכי קרי נכסי מלוג שכיין
 שלא קבל עליו הבעל
 אחריות מתחשרין והולגין
 כמו שסולגין את הראש
 שמתחשר השער להכי מקרי
 נכסי מלוג. אי אמרת
 בשלמא לוקח הוי משום
 הכי מפיק דרשם שעבוד
 לקיחתו משעה שהכניסה
 לו והלקוחות לא קני עדיין
 אלא אי אמרת כיוורש

הָבָה אֲלֵמָנָתוֹ מוֹמֶת מִנְכֶּסֶם אֶע"פ
שֶׁבָּעַל יוֹרֶשָׁה אֵבֶל מִנְכֶּסֶם אֵין לְהוֹרִיחַ
מִתְּבָרֵיו דְּהוּ יוֹרֵשׁ אֶע"פ דְּקָאָמֶר
נִשְׁאָת הָבָה אֲלֵמָנָתוֹ מוֹמֶת דְּהֵא
אִפְּלוּ הוּא לֹקֵחַ מַחֲסִים קֶהָרֶם שְׂפִיר
לְדוֹמֶת שְׁתּוּבֵל לְמִתְּבָרֵיו אֲמַחֲסִים
וְהַפְּסִידוֹת לְאַחֵר מִימָה כִּיּוֹן דְּבָעַל
יוֹרֵשׁ הוּא לְבָל הַפְּסוּדָה לְאַחֵר מִימָה
וְלֹהֵב קָא"ל אֵבִי וְהִי לֹא דְשַׁלֵּת רִבְיִן
לֵבָי הוּא דְשִׁינֵן קֶהָרֶם יוֹרֵשׁ אֵבֶל לְאַחֵר מִימָה
וְהַמָּנָן אֵלֵי שְׁפִיר חוֹרֵרִים בְּיוֹבֵל הַבְּסוּרָה
וְהַיּוֹרֵשׁ אֵת אֲשֶׁתוֹ אֲלַמָּה לְדוֹרֵשׁ הוּא
לְאַחֵר מִימָה: **ג'י** יוֹבֵל שְׂרִיחֵיו רִבְנָן
בְּיֹרֵשׁ. לֵאמֹר דְּקָאָת נָקַט שְׂפִירוֹ בְּרִבְנָן
דְּהֵא לֵאמֹר לֹאֵת לִיה אֲשִׁירוֹת חֹמֶת
בְּיוֹבֵל אֵת לִיה לְדוֹרֵשׁ הַבְּעַל לְדוֹרֵייתָא
דְּהֵי אַחֵר מִימָה (ד' ג'): וְכֵן פ'י
הַמְּסוּרִם אֲלַם שְׂפִירוֹ בְּרִבְנָן לְמִימָר
בְּיוֹבֵל לְהוֹרֵם יוֹרֵשׁ וְלֹא שְׂפִירוֹ לֹקֵחַ:
ה'ת אֵינְהוּ אֲפִסְדוֹ אֲנַפְשִׁיחֵיו כו'.

חִימָה דַּפְרָק מִי שְׂהִי נָשִׁי
 (בַּחֲנוּת ד' ה'): אֲחֵר אֲבִי נָסִי לָךְ
 וְאַחֲרָיָה לְפָנָיו וּמִכְרָה וְחַמָּה הִבְעֵל
 מוֹזֵא מִדִּלְקוּתָם וְאַחֲרָךְ מִדִּבְעֵל
 וְלוֹקָה מִדִּלְאֲרִיךְ וְאוֹקִימָנָה בִּידָה
 לְדוֹקָה וְפִירְךָ הָמָּה מִזֵּי שָׁנָה מֵהָא
 דַּתָּן דִּיעָשׂוּ פְסָרָה בְּיָמֵיהֶם וְחַמִּי
 לֹקָה אִתָּה לְהוֹ שְׂהִי לְכַלְהוֹ אִתָּה
 לֹקָה הוּא דְלִית לִיה פְּסָדָא פִי' וְכִיּוֹן
 לִיחָלֵף פְּסָדָא לְדוֹקָה שְׂחִיבֵיהּ רַבֵּן
 (א) בְּעַל כִּירוֹשׁ וְאִין מוֹזֵא מִן לֹקָה
 וְיִשְׁתָּה הָאֲחֵר הֵכָּה לְדִירוֹהִי דְלִפְסִיד
 אֲנִשְׁתֵּיהּ דְלָא הִ"ל לְחַזְקִין מֵאֲחֵתָא
 דִּיבְעָה חֲמוּי נִתְּחָל לְפָנֵי שְׂהֵעַל יוֹזֵא
 מִיְדֵי וְכִי' הָאֲחֵר אֲפִסְדִּי אֲנִשְׁתֵּיהּ
 שְׂהִי סָבִיר שְׁלָא יִטּוֹל בְּעַל חֲמוּי

[illegible]

שחבולו נהס חייבים והס שחבולו נחא
תקנת ארשא תזבין נכסי מלוג ותיחבי
היבא דליבא פסידא נחאריזי חבא הא ארשא
מידי דהא כיון דתקיו רבנן דבעל מוזיו
אפילו במקום שחבולו נחאריזי דליבא

מ"י שפת: והבנות יוזנו. מה שהזכיר
וצרי הנשואין וצרי מילי גינה דכל
ומחפנותו וכן דכמה דוכמי שממע
א"י אח דברי ארמון הלבד כחוס א"י

[illegible]

הדרן עלך יש נוחלין

מי שמת והניח בנים ובנות "בזמן שהנכים מרובין הבנים יירשו והבנות יזונו נכסים מועטין הבנות יזונו והבנים ישאלו על הפתחים ארזמן אומר בשביל שאני זכר הפסדתי אמר רבן גמליאל רואה אני את דברי אדמון: **גמ'** וכמה מרובין אמר רב יודיה אמר רב כדי שזונו מהן אלו ואלו שנים עשר חדש כי אמריא קמיה דשמואל ואמר זו דברי רבן גמליאל כדי רבי אבל חכמים אומרים כד' שזונו מהן אלו ואלו עד שיביגרו איתמר נמי כי אתא רבין אמר ר' יוחנן ואמרי לה אמר רבה בר בר תנה אמר רבי יוחנן כל שזונו מהן אלו ואלו עד שיביגרו הן מרובין פחות מכאן הרי אלו מועטין ואי ליכא לאלו ואלו עד שיביגרו שקלי

וכן סוגיא דשמעתא דכל ה
 דליכא למימר איחור דל
 הדרין
ב"ר שמס. מרובין. מפרש
 נשואין עד דתכנגן או
 (ב"ר): (ב"ר): יסאלו. יחזרו על
 בתניה (ב"ר) ובגמ' (קמ'): מפרש
 רבן גמליאל ב"ר. והי' הלב
 (קמ'): כל מקום שאמר ר"ג
(גמ') כדי שישנו. פירשנו ר"ג
 אחר טעמיה של רב ובגמ'
 שכן המה לכן אביהן ע
 ואיך מועטין ויוזני הבנות

משמע ה"א ח"ת"א למקנת אושא לא ליטיב ליה ולא מידי
פסידא דנחבליס וי"ל דהוה מצי למפרך ולטעמין אל"א דכלא
ייד הלוקחות לטובתו היכא דליכא פסידא לאחריני לא פלוג
דא לאחריני כיון דלא שכיחא מלתא זיהא פסידא לאחריני

ההדרן עלך יש נוחלין

[illegible]

יתומים

מסורת הש"ס

(א) כתובות ג, עח: ב"ק פח:
ב"מ לה, לו: לעיל ג,
(ב) כתובות קה, ג (ג) [ג"ל ד'
אס"י].

הגהות הב"ח

(א) גט' בנכסי מלוי:
(ב) ישיב"ם ד"ה נכיל וכו'
כתמיה אלף לא אפסד ומוסס
יחד ובגמ' מפרש מאי
קאמר הקיד: (ג) תוב'
ד"ה התם וכו' לבעל מורס
וכי' האמר הכא דאיתיהו
דאפסדו אנפשייהו דלא
הרה להו למחן: (ד) בא"ד
הה שמו מיה דאשה
ואנטינא בעל לוקח:
(ה) ד"ה אמר וכו' מר' אבה
גמ' הו"ל אליבא:

מוסף דע"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones